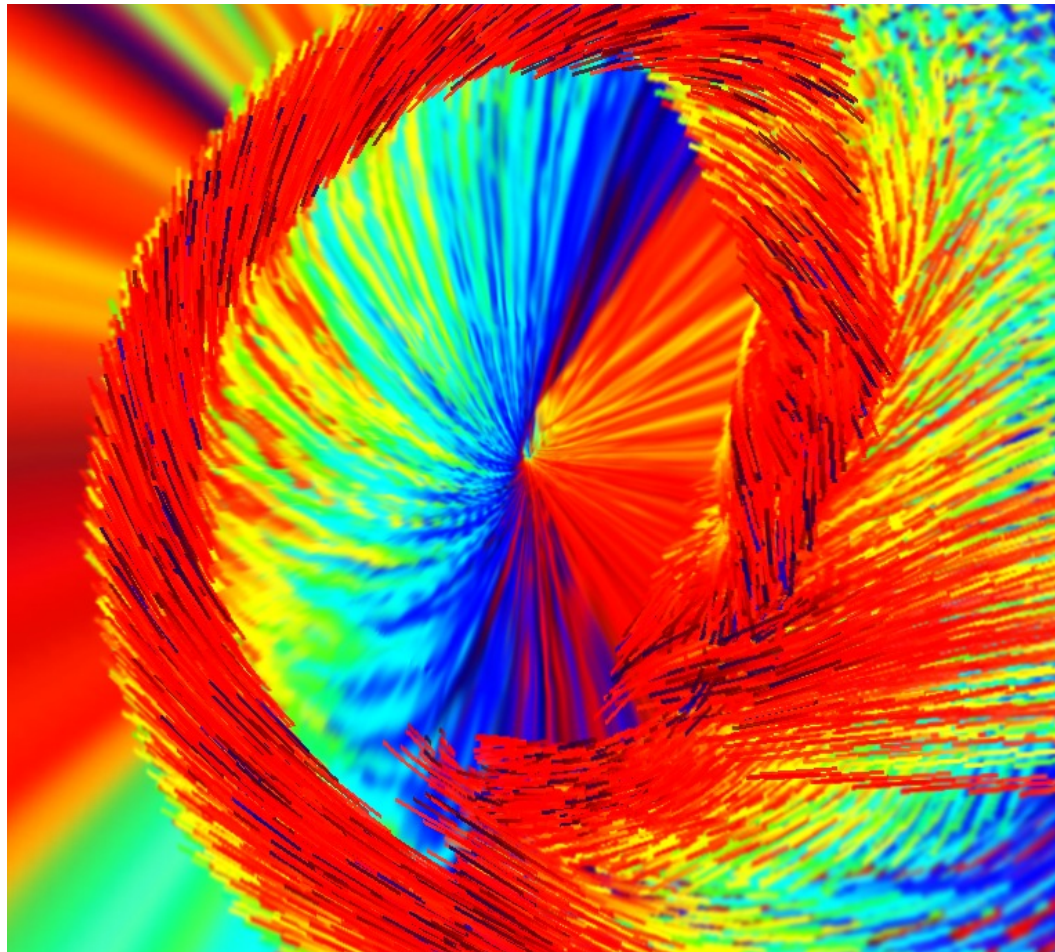

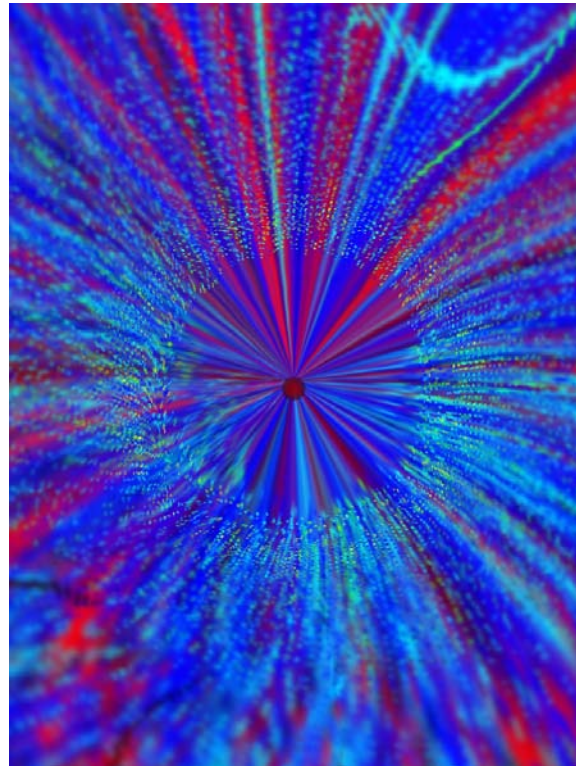
Tidsfråga

Tidsfråga

Boken har tillkommit som en kombination av Relativitet och andra teorier, allt kryddat med Kafka, samt egna tankar.

Vi är noga med att exakt mäta tiden, men det är bara en tidsfråga till vi ger upp och inser att vi inte kan springa i kap tiden. Där-
emot kan vi vandra tillbaka och på sätt och vis återuppleva vad som minnet har lagrat. Här klättrar Uno ner på sin "tidsstege" och
både till kropp och själ hamnar där han en gång var. Lockande tanke, men frågan är om han vill stanna kvar.

Transformation

När Uno gick till sängs kring midnatt var han snart 65 år, hade skägg, skrynkliga händer och en hel del andra kroppsdelar. För säkerhetsskull tömde han extra noga blåsan, eftersom man inte kan lita på prostatan i den aktuella åldern.

När Uno vaknade var skägget borta, håret utgjorde en tjock kupol, huden kändes slät och han kunde lugnt promenera till badrummet och lugnt lyfta på locket utan att skvätta. Spegeln bekräftade sanningen. Uno kände igen sig från svartvita fotografier tagna för ungefär 40 år sedan.

- Det här var kul. Låt oss sova en stund till, tänkte Uno och letade efter kudden.

Handen krafsade i luften och Uno insåg att han var vaken.

- Det är fortfarande kul, men hur skall man handskas med detta, tänkte Uno och började granska badrummet.

Spegeln var kladdig, badkaret borta och kaklet äckligt brunt. Vardagsrummets vävtapeter var inte mycket bättre och några andra rum fans inte. Pinvävsjalusier, törstiga ormbunkar, 10 tum svartvit TV och massor med kuddar på golvet utgjorde inredningen, utöver en mastodont stereoanläggning och några affischer på Chicago och Blood, Sweat & Tears popband. Även Uno började svettas och få tårar i ögonen.

- Var har mina möbler, oljemålningar och min platt-TV tagit vägen?

- Vågar jag gå på nätet och kolla mina bankkonto?

- Nätet?

Jag kan än

Det gick upp för Uno att hans förnygringsprocess måste ha tagit hela världsalltet med sig.

- Låt oss göra det bästa av situationen, som egentligen inte behöver vara så negativ, resignerade Uno och satte på en kanna kokkaffe i lägenhetens kokvrå.

- Titta, jag hittar, jag kan fortfarande!

Sakta insåg Uno att han befann sig i sin lilla lägenhet i Olskroken, någon gång på sjuttioalet, strax innan kvarteret rivits.

- Skall jag behöva leva om mitt liv?

- Skall jag leva om mitt liv?

- Jag skall leva om mitt liv!

Så var det bestämt tills vidare. Uno spottade ut kaffesumpen, öppnade lådan med sin tenorsaxofon och testade några riff med hyfsat resultat.

- Titta, jag hittar, jag kan igen!

Det knackade på dörren och in rusade bandets trummis Hasse, med noga inslagna LP skivor under armen.

- Det här måste du lyssna på, sa Hasse och kastade sig på golvet vid skivspelaren.

- Vilka är det?

- Santana!

Brandvägg

När "Oye Como Va" avklingat nickade båda gillande och beundrande. Hasse sopade LPn i en systempåse och rusade ut till sin folka för att med en rivstart fortsätta till bandets gitar-rist.

Uno sjönk på kuddhögen för att fundera hur han skall handskas med situationen både mot omgivningen och mot sig själv. Det enda han hade kvar från framtiden var minnesbanken, medan rent fysiskt var allting som för fyra decennier sedan. Men även minnet behöver lagras i någon form av fysisk hårdvara, som följaktligen måste ha följt med.

- Jag kanske har cancer, tänkte han, kupade alla tio fingrar och klämde rund hela skallen, dock utan att hitta någon svulst eller känna minsta obehag. Uno bestämde sig att behandla alla paradoxer vid ett annat tillfälle och koncentrera sig på det praktiska nuet.

- Om jag vet vad som kommer att hända i kväll och i morgon, vem som vinner ishockey VM och schlagerfestivalen, när fastighetskrisen bryter ut, då kan jag göra pengar på det! Å andra sidan försvinner all spänning och alla utmaningar.

- Om jag vet att snart kommer det att knacka på dörren igen och in kommer Sara och kondomen kommer att spricka, kommer jag att ligga med henne?

- Om så blir fallet, kommer jag se till att kondomen förblir tät?

Det knackade på dörren och på svindlande höga platåskor steg in den fagra Sara. Uno låg med Sara och kondomen sprack i alla fall. Uno insåg att när det gäller drifter, spontanitet och djupare känslor kan inte framtiden ändras, hur mycket man än vet om konsekvenserna. Det måste finnas en brandvägg mellan känslor och erfarenhet på hjärnans hårddisk.

Krock

- Om jag nu kommer att upprepa rubbet inklusive alla dumheter, vad är det för mening med att jag skickades tillbaka till en analog tid, där jag redan härjat för länge sedan?

- Vi testar en annan grej. Jag vet att på väg till klubben blir jag påkörd bakifrån vid Järntorget, vilket vi skall försöka att undvika.

När Uno närmade sig Järntorget slog trafikljusen om till rött, varvid han bromsade in. I backspegel uppdagades en svart Mercedes, vars grill såg skrämmande ut och närmade sig oroväckande snabbt. Uno pumpade bromspedalen i förhoppning att bromsljusen uppmärksammar föraren bakom. Det gjorde de och luften fylldes av tjutande däckljud, men alldeles för sent. Därför körde Uno fram ett par meter, vilket var tillräckligt för att mersan fick stopp ett par centimeter bakom Unos kofångare. Uno andades ut.

Då blev han påkörd från framsida.

Hur mycket än Uno förklarade, konstaterade polisen Unos fel, medan cigarrökande gubben i mersan gled långsamt därifrån.

När adrenalinnivå normaliserats, kunde Uno konstatera att:

- Oavsett tidsperiod finns det ingen rättvisa i världen.

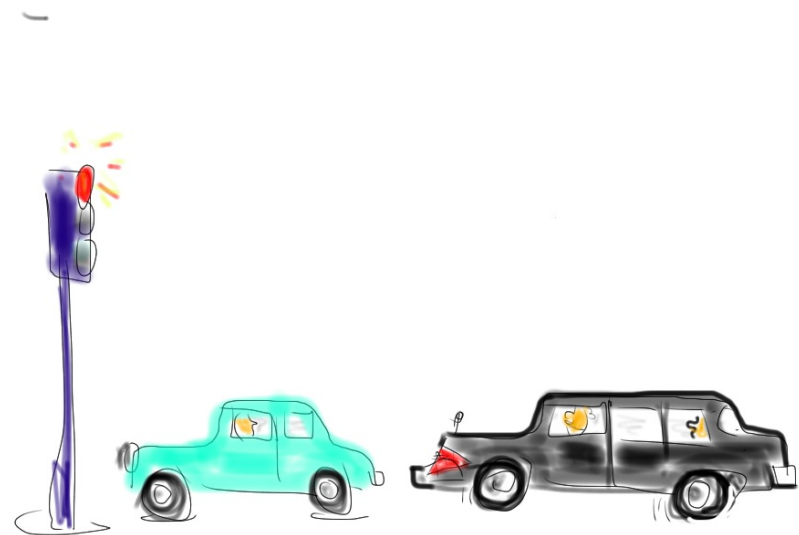
- Oavsett tidsresor blir man påkörd.

- I stället för att bli påkörd bakifrån blir man påkörd framifrån.

- I stället för gubbens mersa blev det en tants Fiat som fick dras med dryga plåtskador.

Även om Unos Simca fick skador fram i stället för bak, blev konsekvenserna för Unos plånbok de samma i brist på försäkrande försäkring.

Som straff för sin tidsutflykt var det Uno som fick skulden för trafikolyckan.

Spelar Gud tärning eller schack?

Uno försökte återkalla bleknande kunskaper om Einsteins Relativitetsteori, som inte förnekar teoretiska möjligheter för resor i tiden, men samtidigt påpekat att det kostar mycket energi, som människan näppeligen kan frambringa, i alla fall för närvarande.

- Närvarande? Vad är "närvarande" i mitt fall?

Är då nu, eller nu då?

- Har jag först rest till framtiden, knyckt massor med energi och sedan hamnat fel på "hemvägen"?

- Min minnesbank minns minsta detalj från tiden då jag blev pensionär och en hel del tillbaka till blöjan, men längre fram finns det ingenting lagrat om.

- Lever jag överhuvudtaget?

- Spelar jag schack med Einstein eller med Döden?

- Eller spelar de schack med varandra och jag är bonden?

- Kanske har Gud börjat att kasta tärning, trots att Einstein sa att Gud inte pysslar med sådant.

- Är jag ett experiment?

- Har mitt Jag digitaliserats och hamnat i ett virtuellt dataspel, som någon Coca Cola drickande pirathacker leker med?

Uno återkallade en del mer eller mindre vilda vetenskapliga teorier som han genom åren flyktigt läst om:

- Relativitetsteori, Einsteins berömda produkt.

- Kvantmekanik om materiens och energins beteende i mikrokosmos.

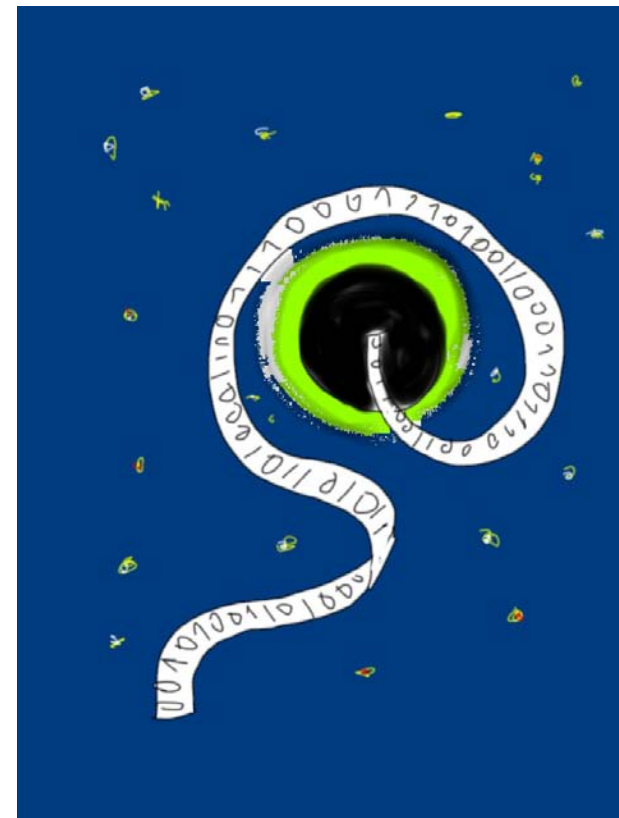
- Teori om Allt, eller rättare sagt sökning efter denna.

Seglivad Information

- Strängteori med sina 11 dimensioner och mycket små vibrerande strängar på sin lyra.
- Teorin om Multipla Universum, som säger att vårt Universum är bara ett av oändligt många.
- Svarta Hål, som främst huserar i galaxernas centrum där de slukar allt som kommer i närheten inklusive ljuset.
- Maskhål, som agerar tunnlar mellan Universums olika hörn och genom vilka man kan förflytta sig på ett ögonblick till Universums andra hörn miljarderna ljusår bort.
- Entropi d.v.s ständigt ökande Oordning i Universum.
- Kaosteori, där små förändringar i starttillstånd ger stora och oförutsägbara skillnader på längre sikt.
- Allt som kan hända kommer att någon gång hända i något av oändligt många Universum.
- Varje Universum har en parallell Tvilling.

- Många partiklar har också en tvilling som vet vad brorsan finns och vad den gör även om de befinner sig ljusår från varandra.

- Oförstörbar Information, som bland annat innebär att om man äger all information om en kropps varenda partikel kan den återskapas igen på en annan plats.....

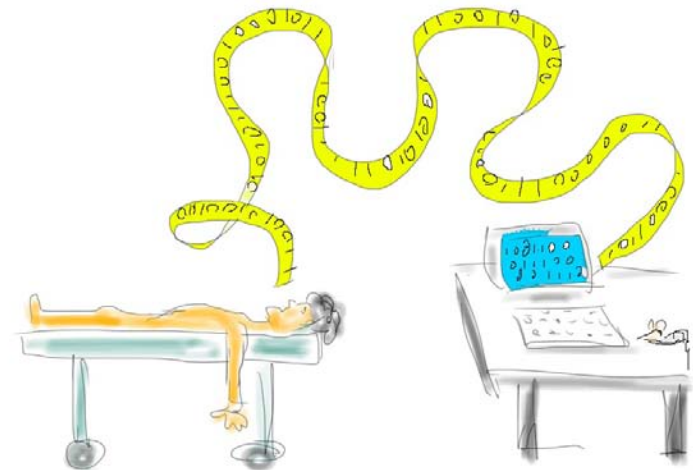
Digitalisering

Frågor och slutsatser började formuleras av Unos tankeprocessor:

- Har någon, som digitaliserat mig skickat informationen genom ett svarthål till ett parallellt tvillinguniversum som är identiskt med vårt men vars klocka går 40 år fel?
- Här har vi svaret, tänkte Uno.
- Min kropp är kvar i Universum där den hör "hemma", men någon har kopierat all information som sedan hamnat hos tvillingen. Att informationen har tvingats eller själv sökt sig till kroppen från vilken den stammar känns inte så konstigt. Frågan är bara om vi brutit mot några lagar och om vi som straff kommer att kölhalas genom närmaste maskhål.
- Att skaffa eller stjäla informationen är billigt och enkelt.
- Att bli av med informationen är i princip omöjligt, eftersom den alltid går att spåra till avsändaren. En frisk hjärna kan förtränga men knappast glömma hur mycket den än försöker.

Till skillnad från fysiska kroppar är det även billigt och enkelt att med ljusets hastighet skicka informationen till centrum av vår gallax där ett svarthål "ruvar på sina ägg".

- Till skillnad från fysiska kroppar slits inte informationen sönder när den passerar Svarta Hålets Händelsehorisont.
- Svarta Hålet ter sig svart för oss men inuti måste det vara oerhört upplyst när hålet under miljarder år slukat allt förbi-passande ljus, samt mången ljuskälla.
- Någonstans bakom Händelsehorisonten måste det finnas oerhört mycket information, energiresurser och även kunskap, om man så vill

Förlossning

En sak var Uno säker på. Ingenting i naturen går till spillo. Allt oavsett om det handlar om materia, energi, information eller kunskap återanvänds och recirkuleras.

Frågan är alltså vad det Svarta Hålet gör med allt som det slukat.

Antingen komprimeras, konserveras och sparas det till senare tillfälle om några trillioner år, eller skickas vidare någon annanstans.

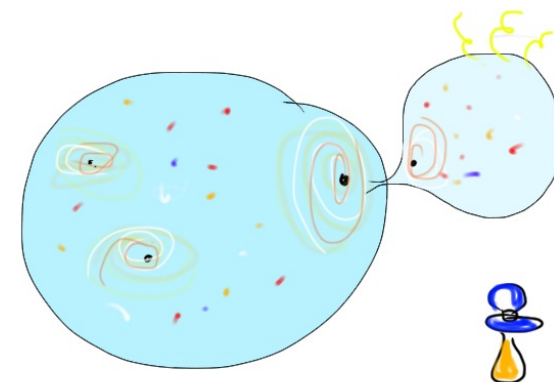
Det förstnämnda innebär en ny Big-Bang när lagret är sprängfullt, medan vidaretransporten måste innebära att bakom ett Svart Hål finns något som kan ta emot icke källsorterat avfall från vårt Universum.

Det ena utesluter dock inte det andra. Det gravida Svarta Hålet fyller på sitt lager, utövar ökande gravitation på omgivningen och när tiden är inne är det dags för förlossning eller en ny

Big-Bang om man så vill, dock inte här inuti vårt Universum. Snarare kan det vara så att vårt Universum får ett "utskott" där nytt Baby-universum uppstår och expanderar.

Eftersom det handlar om en "ny individ i egen förpackning och med egen blodomlopp" kan inte vi hur lätt som helst och när som helst varken observera eller besöka "avkomman". Till det skulle det krävas inbjudan, ett Maskhål, samt vår förmåga att hitta "dörren", resa dit och öppna det.

En dag kommer vi säkert att klara av det.

Kaos i hönsgården

När det Svarta Hålet levererat sina lager vidare till nytt Universum, kan man fråga sig vad händer på vår sida.

Svarta Hålets gravitation måste ha minskat till den grad att det antingen blir mindre svart, eller att det blir vitt, eller från vår horisont set helt upplöst i "intet".

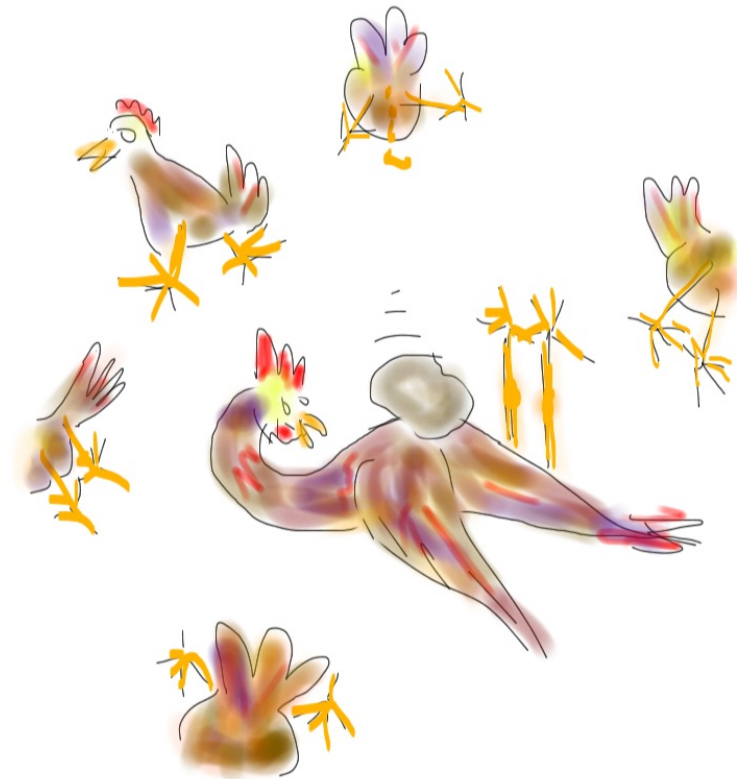
I vilket fall som helst minskar områdets gravitationsfält eller försvinner helt med förödande konsekvenser för allt som tidigare berörts av det Svarta Hålet.

Galaxens centrum förvandlas till en hönsgård dit någon slängt en stor sten i mitten där tuppen stod och där alla hönor snabbt tömmer centrum. Om bonden inte skaffar en ny tupp kommer hönorna aldrig tillbaka frivilligt. Bortsprungna höns hamnar antingen på grannens stekpanna eller blir tagna av räven, alltså påverkas alla närmaste solsystem och hela galaxen kan slukas av den glupska grangalaxen. I vilket fall som helst ökar både Kaos och Entropi, allt i samklang med rådande och bevisade naturlagar.

För Unos egen del blev det mer och mer klart, men samtidigt mer och mer rörigt i skallen, eftersom han fortfarande inte visste var i "händelsehorisonten" han skall lemna in varken sina tankar eller lemmar.

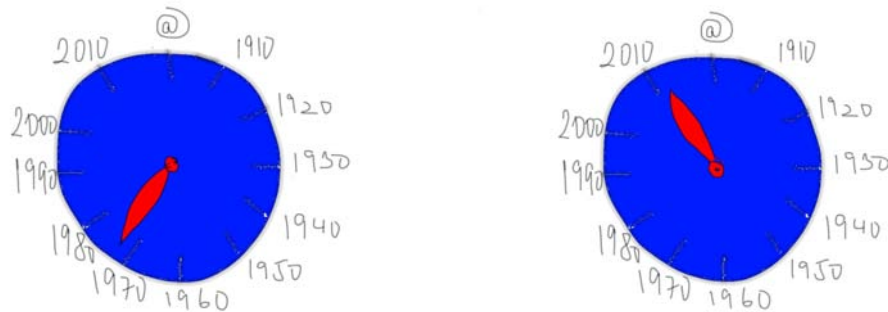
Uno rekapitulerade:

- Jag har digitaliserats.
- Bestulits på Information.
- Informationen har hamnat i ett Parallellt Universum.

Att pendla (i tiden)

- Informationen har hamnat hos mig Själv-
- Det Parallella Universums klocka går 40 år efter eller vårt Universums klocka 40 år före.
- "Hemma" är jag 65 och "Parallellt" 25 jordår gammal.

Mitt medvetande befinner sig just nu i den Parallella världen

- Partiklar som jag består av finns i på båda ställen.

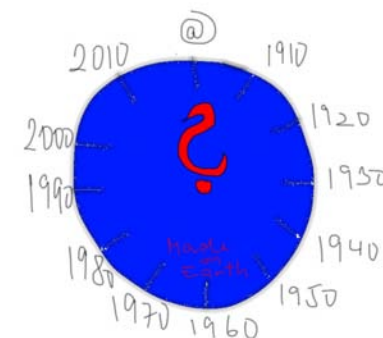
En ny fråga dök upp:

- Kan jag pendla?

Det är bara Medvetandet som behöver göra det. Medvetandet består av information som relativt lätt kan skickas mellan tvillingarna.

- Men kan en tvilling ha dubbla medvetande?
- Någonting säger mig att det är omöjligt, i alla fall samtidigt. Även schizofrena patienter PENDLAR mellan klivna personligheter men jag tror inte att de är två personer samtidigt.
- Om den äldre tvillingens medvetande hamnar i den yngres kropp vet han hur man tacklar kroppens fysik (allt blir lättare), den bekanta - även om historiska omvärlden och det omedvetna, eftersom reflexerna har byggts ut tack vare mera erfarenhet.
- Om den yngre tvillingen skulle hamna i den äldres kropp, skulle han få en chock. Dels för sitt utseende, kondition och usel sexuell prestationsförmåga och dels för den helt förändrade miljö som han inte haft chans att anpassa sig till. Även om han lyckades överleva exempelvis trafikchaos, skulle han inte längre hitta hem, i alla fall utan att fråga och bli rånad. Han skulle ha svårt att förstå vad folk säger och knappast behärska en mobiltelefon, eller få jobb.

Att veta att man skall dö i trettioårsåldern skulle inte heller vara så kul.

Låt Generna göra jobbet

När all kom omkring blev Uno ganska glad att han gick tillbaka i tiden och inte hamnat i framtiden.

Även om spontanitet drabbades p.g.a. mera erfarenhet och konsekvensmedvetande, fick han en chans att göra saker aningen bättre, mera genomtänkt och hållbart. Om han någon gång har sårat någon kunde han försöka bättra sig.

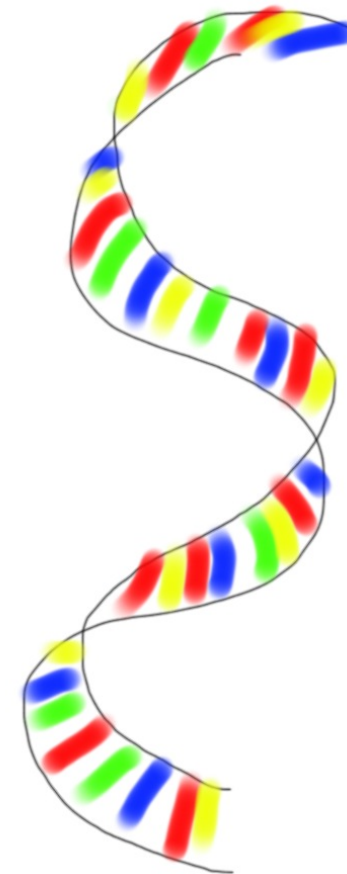
Att han skulle upprepa de flesta misstag där känslorna var inblandade var han nu ganska säker på.

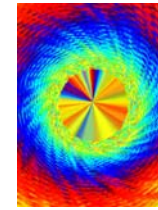
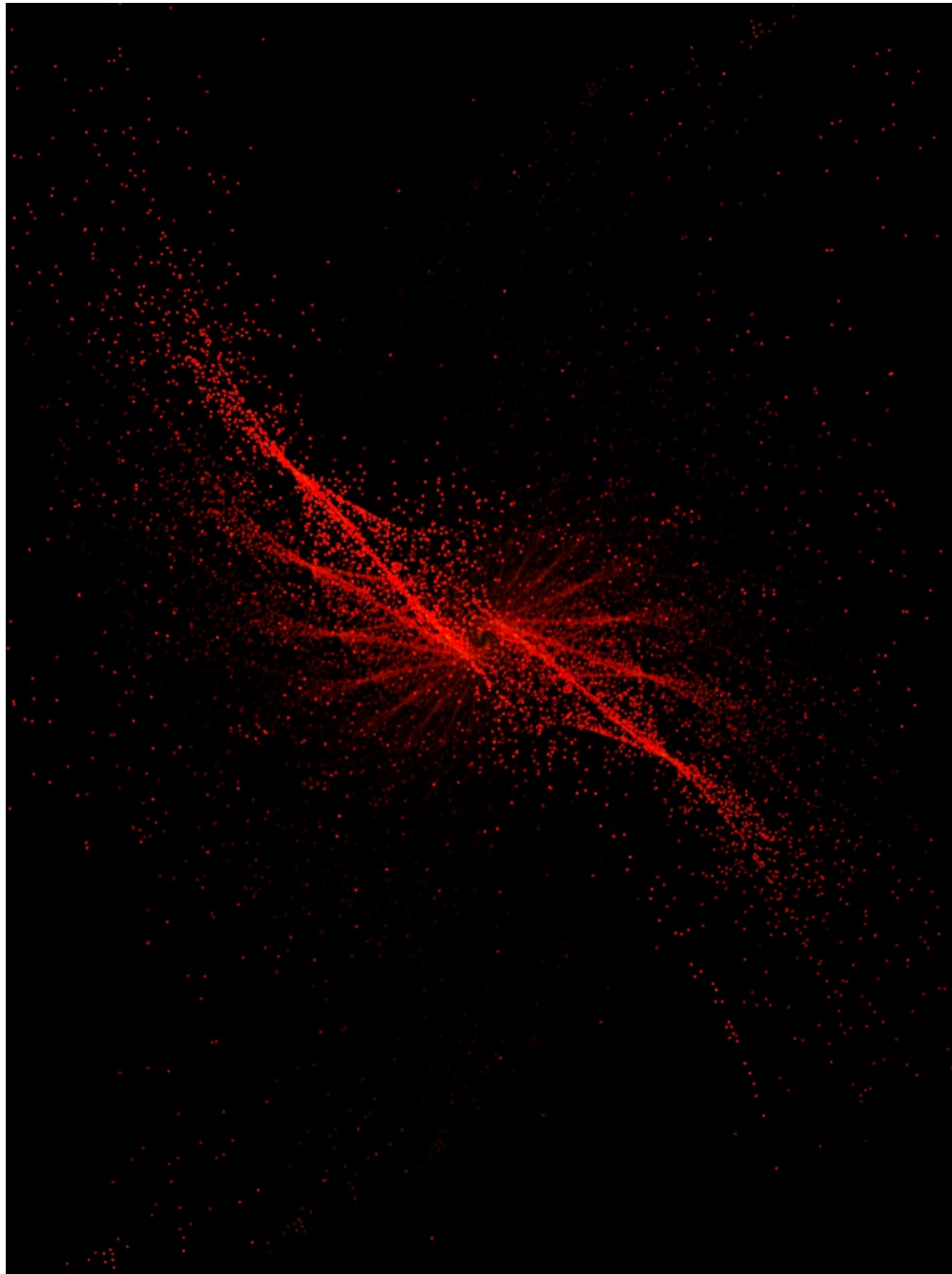
I livet gör vi saker som egentligen är omöjliga (eller jobbiga), eftersom vi inte vet att de är omöjliga (eller jobbiga).

Frågan är om Uno med sin erfarenhet och alla smällar han har gått på under sina 65 år kommer att vara lika optimistisk, att ha samma drivkraft och ork även om kroppen är betydligt yngre.

Jag tror inte det. Uno blir nu latare och agera mera som observatör än drivande agitator. När man vet att man klarar en sak, uteblir själva utmaningen. Har man gjort en sak ett par gånger känns upprepningen tråkig och frustrerande, ungefär som reklam på TV, som till förbannelse upprepas och hackar sönder ett för en gångs skull bra program.

Uno börjar längta hem till sin gamla slitna kropp vars midjekontur försvunnit för länge sedan. DNA strängar har blivit aningen kortare, men Generna har hunnit distribueras vidare på både gott och ont. Uno inser att det är mycket bättre att vandra i tiden med hjälp av gener, i stället för svarta hål.

Solsystemet

våren 2012
(enligt min Mac)

Pavel

